

NVB reactie op het concept uitvoeringsbesluit Wwft 2018

De Nederlandse Vereniging van Banken (“NVB”) heeft met belangstelling kennis genomen van het consultatiedocument van het besluit houdende nadere regels met betrekking tot uiteindelijk belanghebbenden (UBO) en politiek prominente personen (PEPs), het vaststellen van indicatoren voor het melden van ongebruikelijke transacties en tot wijziging van enige andere besluiten in verband met de vierde anti-witwasrichtlijn (4^e AMLD) en de verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie (Uitvoeringsbesluit Wwft 2018).

De NVB en de banken vinden de aanpak van witwassen en terrorismefinanciering uitermate belangrijk. Daarom is de NVB bezorgd over de wijze waarop voorgesteld wordt daar invulling aan te geven. Het wetsvoorstel zoals het er nu ligt, samen met het concept uitvoeringsbesluit Wwft, betekent namelijk dat er aanzienlijk meer personen als UBO en/of PEP zullen moeten worden aangemerkt en dat hier veel meer inspanning geleverd moet worden dan vanuit een op risico gebaseerde benadering nodig en wenselijk is.

Naast het feit dat dit gaat leiden tot extra administratieve lasten en nalevingskosten voor banken, zullen ook klanten door hun bank gevraagd worden uitgebreide vragenlijsten in te vullen en de benodigde bewijstukken ter verificatie aan te leveren.

De voorgestelde invulling van de PEP en UBO definitie is niet in lijn met de risico-gebaseerde benadering die de 4^e AMLD en de Wwft voorstaan. De NVB is dan ook van mening dat de UBO en PEP definities verdere verduidelijking behoeven.

Hierbij aan te sluiten bij de recent goedgekeurde amendementen op de 4^e AMLD waarin elke lidstaat verplicht wordt een lijst op te stellen van functies, waaronder Europese, die de PEP-status met zich meebrengt.

Omdat banken een efficiënte en effectieve aanpak voorstaan van het voorkomen van witwassen en het financieren van terrorisme, reageren wij met de nodige nauwkeurigheid en gedetailleerdheid op het concept uitvoeringsbesluit.

Uiteraard zijn wij graag bereid om deze schriftelijke reactie nader toe te lichten. Contactpersoon hiervoor is: Yvonne Willemsen (willemsen@nvb.nl) of tel: 020-5502832.

Artikelsgewijs commentaar

PEP:

- Amendement op de 4^e AMLD

De recent goedgekeurde amendementen op de 4^e AMLD brengen de verplichting met zich mee dat elke lidstaat een lijst opstelt van functies, waaronder Europese functies, die de PEP status met zich meebrengt.

De NVB stelt voor een eerste versie van deze lijst te publiceren samen met de AMvB. Voor de instellingen is dan duidelijk voor welke Nederlandse functies de verplichting zal gelden.

- Artikel 2 lid 1 sub c

Lokale politici hoeven op grond van de 4^e Anti money laundering directive (AMLD) niet te worden aangemerkt als PEP (zie Nota van het Verslag Wwft, pagina 11). In het uitvoeringsbesluit worden leden van het bestuur van een politieke partij aangemerkt als PEP.

De NVB stelt voor om duidelijk te maken dat het hier gaat om landelijk opererende politieke partijen, en niet om partijen in gemeenteraden of waterschappen.

- Artikel 2 lid 1 sub g: Als PEP wordt toegevoegd: “staatsbedrijf”.

De NVB stelt voor om in de eerder genoemde lijst op te nemen welke staatsbedrijven dit in Nederland betreft.

- Artikel 2 lid 1 h: bestuurder, plaatsvervangend bestuurder [...] bij een internationale organisatie. De NVB stelt voor om ook hier bij het uitvoeringsbesluit een lijst te publiceren van organisaties die hier bedoeld worden.

Zeker nu de scope zo uitgebreid is dat ook plaatsvervangende bestuurders hieronder vallen. Dit gaat sowieso leiden tot een grote hoeveelheid personen, waarop een verscherpt cliëntenonderzoek nodig is, omdat zij een verhoogd risico op witwassen zouden vormen. Hierbij lijkt geen ruimte voor een eigen risico-afweging bij het toepassen van de mitigerende maatregelen. Bijvoorbeeld toestaan dat er een ander en meer diepgravend onderzoek wordt uitgevoerd bij aanvang van een relatie met een PEP uit een hoog risico land dan bij een PEP uit een laag risico land. Idem als bank heeft vastgesteld dat een bepaalde PEP geen risico vormt.

- Artikel 2 lid 2 sub b

Gesproken wordt van "... een persoon die als gelijkwaardig met de echtgenoot van dat kind wordt aangemerkt". Onduidelijk is of met "gelijkwaardig" de burgerlijke staat wordt bedoeld of iedere vorm van (al dan niet duurzaam) samenleven. De NVB stelt voor dit nader toe te lichten.

- Artikel 2 lid 3a;... een natuurlijk persoon van wie bekend is dat deze met een PEP de gezamenlijke UBO is.....

Onduidelijk is wat moet worden verstaan onder 'van wie bekend is'. De NVB gaat er van uit dat volstaan kan worden met het raadplegen van bronnen als Worldcheck en Activa.

Verder is het nut en de noodzaak van deze toevoeging niet duidelijk en kan potentieel vrij verstrekking gevolgen hebben op het onderzoek dat volgens de Wwft dan moet worden toegepast. De NVB ziet dan ook graag een nadere toelichting op de reikwijdte van deze toevoeging.

- Artikel 2 lid 3 b.

Ditzelfde geldt als de natuurlijke persoon een UBO is van een entiteit "waarvan bekend is" dat deze is opgezet t.b.v. een PEP.

Daarnaast is onduidelijk of een bestuurder van een stichting die de zakelijke belangen van een minister beheert ook moet worden aangemerkt als een PEP.

Als dat zo is dan betekent dit dat de ouders en kinderen van deze PEP, zelf ook een PEP zijn.

Dit geldt ook de kinderen, echtgenoten en ouders van leden van een Raad van Bestuur van een bedrijf waarvan de aandelen in meerderheid aan de Staat toebehoren. Ook zij zijn allen PEP.

Banken voorzien echt heel grote praktische uitvoeringsproblemen.

Voor deze klanten kan ook vanuit de risico gebaseerde benadering niet verklaard worden wat het concrete risico is dat zij in de praktijk vormen. Het levert voor zowel de PEP, zijn familieleden als de banken een heel onwenselijk proces op.

UBO:

In het algemeen geldt dat deze wijziging een bijzonder grote impact zal hebben (zie ook opmerking bij pagina 25 van de Nota van Toelichting) op zowel banken als haar klanten. Uitgangspunt is dat de rechtspersoon als klant wordt beschouwd. Het is niet helder welke richtlijnen er gevolgd moeten worden als de klant een BV is en daarboven een stichting. Zeker niet in het geval het hoger leidinggevend persoon geïdentificeerd moet worden. Is dit dan het hoger leidinggevend personeel van de klant of van de hoogste entiteit? Of, welke rechtsvorm moet worden aangehouden wanneer er voor 50% een andere BV boven hangt en voor de andere 50% een stichting?

Onduidelijk is ook of een Stichting administratiekantoren moet worden behandeld als een reguliere stichting.

De NVB is van mening dat bovenstaande zaken nadere verduidelijking behoeven.

- Artikel 3 lid 1 sub a:

Onduidelijk is wat bedoeld wordt met de term: 'uiteindelijk eigenaar' van een N.V. of B.V. Er zijn geen natuurlijke personen die eigenaar zijn van een N.V. of B.V., zoals dat wel kan van een eenmanszaak. Personen houden alleen (certificaten van) aandelen in een N.V. of B.V.

De NVB stelt voor om hier de term 'Uiteindelijk belanghebbende' te gebruiken.

Verder stelt de NVB voor om hier aan te haken bij het aandelenbelang, stemrechten, of winstrechten. (Alle 3 i.v.m. de mogelijkheid van certificering aandelen en de Wet Flex-B.V.)

- Artikel 3 lid 1 sub a onder 2 alsmede sub c en d :

Hier wordt gesproken over 'hoger leidinggevend personeel'. Hieronder kunnen potentieel een enorme hoeveelheid personen vallen, van wie in het kader van de Wwft niet duidelijk is hoe zij in de desbetreffende risicosfeer vallen.

Het probleem wordt veroorzaakt door het gebruik van een en dezelfde term (*hoger leidinggevend personeel*) voor twee totaal van elkaar verschillende rollen. De eerste rol is die van het '*senior management*' die goedkeuring moet geven voor het aangaan van een zakelijke relatie met politically exposed persons of correspondent banking relaties (cf. recommendation 12 en 13 FATF). Het ligt in de lijn dat dit de dagelijkse beleidsbepalers betreft, alsmede de leidinggevenden direct onder dat niveau die beslissingen kunnen nemen over de blootstelling van een instelling aan bepaalde risico's waaronder de risico's op witwassen en het financieren van terrorisme (cf de definitie in de WWFT).

De andere rol is die van '*senior managing official*' (Interpretive note to recommendation 10 FATF) die als UBO moet worden aangemerkt in die gevallen waarin geen natuurlijke persoon als UBO kan worden achterhaald. Deze rol toebedelen aan de beleidsbepalers en het echelon direct daaronder strookt niet met de letter en de geest van de FATF aanbevelingen en nadere guidance.'

Los van de praktische problemen die met de identificatie en verificatie (laat staan duiding) van 'hoger leidinggevend personeel' samenvallen, is de ratio om tot deze benadering te komen – ook in het licht van AMLD4 waarin deze benadering niet terug te zien is – ons niet duidelijk. Hier lijkt de oorzaak van de verwarring van beide begrippen en rollen gelegen in het feit dat beide begrippen ('senior management' en 'senior managing official') in de Nederlandse vertaling van AMLD4 zijn aan geduid als 'hoger leidinggevend personeel'.

Bovenstaande opmerking geldt ook voor het identificeren van het hoger leidinggevend personeel bij verenigingen of stichtingen. Een dergelijke benadering is in praktische zin onverenigbaar met de dagelijkse praktijk en inrichting van deze entiteiten.

De NVB stelt voor om nader toe te lichten wie als de senior managing official kan worden aangemerkt gelet op hun positie binnen een rechtspersoon. Te denken valt aan een van de statutaire bestuurders, zoals de voorzitter van de raad van bestuur of de financieel directeur (in lijn met de FATF Guidance on Transparency and Beneficial ownership 2014 punt 32 en 33).

- Art 3 lid 1 sub sub b:

De NVB stelt voor om term Maatschap te vervangen door Personenvennootschap. Een maatschap is een verschijningsvorm van een personenvennootschap.

- Art 3 lid 1 sub sub c:

De vereniging is een bijzondere rechtsvorm in Nederland. In bepaalde gevallen zal er zeker op basis van het percentage stemrechten van bepaalde leden, tot een UBO gekomen kunnen worden. Maar niet altijd. Denk bijvoorbeeld aan de lokale biljartvereniging of klaverjasvereniging, die waarschijnlijk ook geen rechtspersoonlijkheid hebben. En wat te doen bij een Vereniging van Eigenaars? De gelden op de balans zijn voor het appartementencomplex zelf bedoeld. Het bestuur kan hier niet zelfstandig over beschikken, alleen mogelijk de betaalopdracht geven om de ramenwasser te betalen. Deze bestuurders zijn de facto geen uiteindelijke begunstigde, maar zouden wel als zodanig moeten worden geclassificeerd.

De NVB stelt dan ook voor om hier enige nuance aan te brengen, zodat het aansluit op de praktijk.

- Artikel 3 lid 1 sub d onder 1 alsmede lid 5

Waar wordt gesproken over de 'oprichter(s)' van een stichting valt het nut van deze bepaling niet in te zien. Dit stuit op praktische bezwaren zoals bij bijvoorbeeld oude stichtingen maar ook nieuwere stichtingen waarbij de oprichter (kennelijk) niet te achterhalen valt. De vraag is wat te doen als het een al lang geleden opgerichte stichting is en bij opvragen van de oprichtingsakte blijkt dat deze personen (waarschijnlijk) overleden zijn. (Zoals bijvoorbeeld bij het Koningin Wilhelmina Fonds).

Er wordt ook voorbij gegaan aan het feit dat lang niet altijd sprake is van een stichting die vergelijkbaar is met een juridische constructie zoals een trust waarbij een UBO kan / moet worden achterhaald. Dat is slechts het geval wanneer een natuurlijk persoon vermogen inbrengt in een

stichting, dat kan worden aangemerkt als een afgescheiden persoonlijk vermogen (APV). Andere stichtingen zoals algemeen nut beogende instellingen (ANBI) en sociaal belang behartigende instellingen (SBBI) zullen over het algemeen geen UBO in de zin van AML/CFT risico's kennen, tenzij er sprake is van schijnconstructies waarbij de stichting als dekmantel wordt gebruikt voor het verhullen van eigendom, de herkomst van vermogen of de bestemming van gelden of voor andere illegale praktijken. Een one size fits all benadering past hierbij niet in de beoogde risk based approach van de WWFT en zal alleen de aandacht afleiden van de daadwerkelijk aanwezige ML/TF risico's.

In dit kader wordt opgemerkt dat voor kerkgenootschappen dezelfde eisen gelden als voor stichtingen. Het moge voor zich spreken dat de oprichter(s) van menig kerkgenootschap eenvoudigweg niet (langer) te bepalen vallen en zelfs als dat wel het geval is de meerwaarde van die specifieke informatie vanuit AML/CFT perspectief ongewis is.

De NVB stelt dan ook voor om de oprichters niet te beschouwen als UBO, tenzij er sprake is van een afgezonderd persoonlijk vermogen of aanwijzingen die er op duiden dat de oprichters de stichting gebruiken als dekmantel voor illegale praktijken.

De NVB is verder van mening dat de 'oude' definitie uit de huidige Wwft beter bij een UBO van een stichting past, omdat een Nederlandse stichting een specifieke rechtspersoon is:

“feitelijk zeggenschap kan uitoefenen in een cliënt; begunstigde van 25 procent of meer van het vermogen van een cliënt is; of een bijzondere zeggenschap heeft over 25 procent of meer van het vermogen van een cliënt;”

Verder merken wij op dat in het voorstel uitvoeringsbesluit Wwft op pagina 31 het volgende wordt opgemerkt: "Ook is het mogelijk dat de individuele begunstigden nog niet in beeld zijn, omdat de begunstigden van een trust of stichting pas in de toekomst worden bepaald. In deze gevallen is het van belang dat de groep van natuurlijke personen nauwkeurig, aan de hand van specifieke kenmerken of naar categorie, wordt omschreven. Dit moet ertoe leiden dat het op een later moment - bij uitkering van de gelden onder beheer van de stichting of trust, dan wel op het *moment* waarop de begunstigde zijn definitieve rechten uitoefent - mogelijk is de individuele begunstigden alsnog te achterhalen. Dit volgt uit artikel 4, vijfde list, van de Wwft."

Om de praktische onuitvoerbaarheid hiervan te onderstrepen, hierbij het voorbeeld van een Stichting Sociaal Fonds (een sociaal belang behartigende instelling / SBBI).. De doelgroep van deze stichting is heel specifiek in de statuten omschreven. Volgens het uitvoeringsbesluit zouden alle personen aan wie het Sociaal Fonds een geldelijke uitkering doet (variërend van een paar honderd tot (tien)duizenden euro's beschouwd moeten worden als UBO's.

Dat kan volgens ons niet de bedoeling zijn. Verder merken wij op dat er geen sprake is van een 25% grens, het gaat volgens het besluit om alle begunstigden.

- Artikel 3 lid 3

Hier worden verschillende typen rechtspersonen en entiteiten door elkaar worden gemixt. De NVB stelt de volgende aanpassing voor.

In plaats van:

“3. Het eerste lid, onderdeel b, is van overeenkomstige toepassing op commanditaire vennootschappen, vennootschappen onder firma, onderlinge waarborgmaatschappijen, coöperaties, rederijen, Europese coöperatieve vennootschappen, maatschappen of vennootschappen naar buitenlands recht die met deze rechtsvormen vergelijkbaar zijn, alsmede op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een maatschap.”

Op te nemen:

3. Het eerste lid, onderdeel b, is van overeenkomstige toepassing op, rederijen, Europees economische samenwerkingsverbanden of vennootschappen naar buitenlands recht die met deze rechtsvormen vergelijkbaar zijn, alsmede op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een personenvennootschap.

- Art. 3 lid 4

Ook hier worden verschillende typen rechtspersonen en entiteiten door elkaar worden gemixt. De NVB stelt de volgende aanpassing voor:

In plaats van:

“4. Het eerste lid, onderdeel c, is van overeenkomstige toepassing op Europees economische samenwerkingsverbanden alsmede op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een vereniging.”

Op te nemen:

4. Het eerste lid, onderdeel c, is van overeenkomstige toepassing op onderlinge waarborgmaatschappijen, coöperaties, Europese coöperatieve vennootschappen alsmede op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een vereniging.

- Art 3 lid 5

De NVB merkt op dat de passage t.a.v. kerkgenootschappen in de praktijk lastig is. Een kerkgenootschap is qua rechtsvorm/structuur moeilijk te vergelijken met een stichting. Als voorbeeld de katholieke kerk. Wie wordt hier als UBO gezien? De paus? Zie ook de opmerking onder artikel 3 lid 1 sub d onder 1.

Indicatorenlijst Tabel 1 bij ‘bank’

Hier wordt gesproken over ‘een transactie van of ten behoeve van een rechtspersoon die woonachtig is of zijn zetel heet [...]’. Deze benadering is dermate ruim dat daarmee in praktijk bij een dergelijke klant de facto alle transacties zou moeten melden die te maken zou hebben met een (inwoner van een) dergelijk land.

De NVB is van mening dat dit praktisch onwerkbaar is. Bovendien zou dit ook een onvoorziene workload voor de FIU met zich meebrengen.

Daarnaast biedt de verwijzing naar artikel 9 van de 4^e AMLD geen concrete handvatten. Het is namelijk niet duidelijk hoe deze indicator in verhouding staat tot de grijze en zwarte lijst die de EU onlangs heeft gepubliceerd.

In Tabel I. Indicatoren voor banken en andere financiële ondernemingen van het Uitvoeringsbesluit Wwft (pagina 8) wordt als objectieve indicator voor banken een contante storting voor een bedrag van 10.000 EUR of meer ten gunste van een credit card of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) genoemd. In artikel 4 van de Nota van Toelichting behorend bij het Uitvoeringsbesluit Wwft (pagina 32) wordt omtrent toepasselijke indicatoren voor banken het volgende gezegd: *“De indicatoren voor banken en andere financiële ondernemingen zijn op enkele onderdelen gewijzigd. Het gaat om de indicatoren die betrekking hebben op een contante omwisseling in een andere valuta, of van kleine naar grote coupures, en om de indicatoren die betrekking hebben op een contante storting. Voor beide indicatoren wordt het meldbedrag van EUR 15.000,- verlaagd naar EUR 10.000,-, zodat de indicatoren voortaan betrekking hebben op een contante omwisseling van EUR 10.000,- of meer, respectievelijk een contante storting van EUR 10.000,- of meer.”*

Door deze toelichting lijkt het of de nuance die in Tabel I wordt gemaakt – namelijk dat het gaat om een contante storting van >10.000 EUR ten gunste van een credit- of prepaid card – niet geldt, en dat iedere contante storting van 10.000 EUR of meer door banken gemeld dient te worden bij de FIU-NL.

De NVB stelt voor dit in de Nota van Toelichting te verhelderen.

Opmerkingen op de Nota van Toelichting

- Pagina 23 UBO definities.

In een passage op pagina 23 wordt gesteld dat er een mogelijke verschil gaat komen in de omschrijving van het UBO-begrip uit de wet en die uit het UBO-register.

De NVB merkt op dat dit een zeer ongewenste situatie zou zijn, omdat dan het UBO-register niet

gebruikt kan worden waarvoor het gebouwd gaat worden. Daarbij voorzien de banken dat het niet uit te leggen is aan klanten dat er verschillende UBO begrippen gelden.

- Pagina 23: UBO

De passage: *De nadere uitwerking van de begripsomschrijving, waarin artikel 3, zesde lid, onderdelen a tot en met c, van de vierde anti-witwasrichtlijn voorzien, wordt met het onderhavige besluit geïmplementeerd. Het betreft de categorieën van personen die in elk geval als UBO moeten worden aangemerkt. Met het besluit is voorzien in een nadere uitwerking van de begripsomschrijving van UBO, specifiek voor juridische entiteiten die in Nederland voorkomen.* Het gebruik van "in elk geval" scheidt de nodige onduidelijkheid. Impliceert dit dat bijvoorbeeld bij een stichting én de oprichters, én de bestuurders én begunstigden moeten worden geïdentificeerd? De NVB voorziet hier onmogelijkheden in de uitvoering, omdat het ook voorkomt dat de oprichters al zijn overleden.

- Pagina 25: Gevolgen van het ontwerpbesluit.

De uitbreiding van de PEP-definitie wordt geschat op 2 uur. Dit is geen reële inschatting, omdat onder meer de verplichting van de review niet is meegenomen (bijv. als er sprake is van negatieve berichtgeving over de UBO's). Ook systeemaanpassingen, opleiden van personeel etc. zijn niet in de kosten/tijd meegenomen.

Op basis van de huidige praktijk schatten de banken de kosten van onderzoek naar een PEP in op 300 euro (inclusief acceptatie op senior management niveau). Het is lastig in te schatten hoeveel nieuwe PEP's er gaan komen. Maar door de brede definitie (de gezamenlijke UBO's zijn ook PEP) zullen dat er voor een grote bank zeker 10.000 zijn.

Daarnaast zullen duizenden rechtspersonen die op grond van de huidige definitie geen UBO hebben nu wel als UBO aangemerkt worden en dus door de bank onderzocht moeten worden. Niet alleen is dit een belasting voor banken, maar ook voor de klanten zelf die allerlei vragenlijsten zullen moeten gaan invullen.

Tot slot zijn er ook tienduizenden klanten waarvoor momenteel een vereenvoudigd CDD van toepassing is. Als dat door de onduidelijke regelgeving volledig zou vervallen, dan lopen de kosten per bank nog verder op.

De NVB schat op basis van de input van haar leden dat de eenmalige kosten van een grotere bank al snel zo'n 75 miljoen euro zullen bedragen. Extrapolerend over de hele bancaire sector moet dan gedacht worden aan minimaal 300 miljoen euro.

Een deel van deze kosten zal daarna periodiek ook nog terugkomen (PEP's en bepaalde groepen UBO's die periodiek gereviewd moeten worden).

Naast de bancaire kosten betekent de uitbreiding van de PEP definitie ook extra kosten voor klanten, omdat zij allerlei informatie zullen moeten gaan aanleveren.

- Pagina 28 laatste alinea

Artikel 3, zesde lid, onderdelen a, b en c, van de vierde anti-witwasrichtlijn maakt een onderscheid tussen vennootschappen en andere juridische entiteiten (onderdeel a), trusts (onderdeel b) en juridische entiteiten zoals stichtingen en juridische constructies vergelijkbaar met trusts (onderdeel c). Dit onderscheid komt terug in de onderdelen a tot en met e van artikel 3, eerste lid, van dit besluit.

In deze alinea worden alle stichtingen gelijk gesteld met de categorie trusts. Hoewel dit artikel specifiek betrekking heeft op UBO's is het de vraag of stichtingen in zijn algemeenheid in de categorie trust moet worden behandeld, of enkel voor wat betreft de UBO's. Anderzijds zijn stichtingen wel een aparte categorie en ook trusts worden als een aparte classificatie genoemd. Hoe verhoudt zich dit met elkaar?

Daarnaast merken wij op dat door het gelijkstellen met een trust wordt – waarschijnlijk onbedoeld - geen onderscheid gemaakt tussen private stichtingen en ANBI's/ SBBI's/overige goede-doelen stichtingen.

De NVB stelt voor hier meer aansluiting te zoeken bij de benadering die vanuit de belastingheffing wordt gehanteerd ten aanzien van stichtingen.

- Pagina 30: Beursgenoteerde vennootschappen

De NVB is positief dat de uitzondering voor beursvennootschappen gehandhaafd blijft.

Verder blijkt dat de uitzondering voor het toestaan van vereenvoudigd cliëntonderzoek voor 100% dochters van beursvennootschappen, is geschrappt.

De NVB stelt voor om in licht van de risico gebaseerde aanpak uit de Wwft, toe te staan dat dochtervennootschappen in aanmerking komen voor vereenvoudigd cliëntonderzoek indien meer dan 75% van de aandelen, de stemrechten of van het eigendomsbelang in die vennootschap met inbegrip van het houden van toonderaandelen rechtstreeks of onrechtstreeks worden gehouden door een beursgenoteerde topholding.

- Pagina 31 : trusts en stichtingen

“Ten aanzien van de begunstigden van een stichting of trust geldt dat het onder omstandigheden mogelijk is dat de individuele begunstigden niet kunnen worden bepaald. In artikel 3, zesde lid, onderdeel b, van de vierde anti-witwasrichtlijn is bepaald dat in dat geval ‘de groep’ van personen in wier belang de trust (of stichting) is opgericht, als UBO kan worden aangemerkt. Zo kan er bijvoorbeeld sprake zijn van een dusdanig omvangrijke groep van begunstigden, dat het identificeren van de individuele begunstigden onmogelijk is. Ook is het mogelijk dat de individuele begunstigden nog niet in beeld zijn, omdat de begunstigden van een trust of stichting pas in de toekomst worden bepaald. In deze gevallen is het van belang dat de groep van natuurlijke personen nauwkeurig, aan de hand van specifieke kenmerken of naar categorie, wordt omschreven. Dit moet ertoe leiden dat het op een later moment –bij uitkering van de gelden onder beheer van de stichting of trust, dan wel op het waarop de begunstigde zijn definitieve rechten uitoefent – mogelijk is de individuele begunstigden alsnog te achterhalen. Dit volgt uit artikel 4, vijfde lid, van de Wwft.”

De NVB vraagt zich ten aanzien van de “groep van begunstigden” af hoe in deze gevallen identificatie en verificatie, of het uitvragen van herkomst vermogen moet worden vormgegeven.

Per rechtsvorm:

Binnen de banken is er de nodige onduidelijkheid over de scope en impact van bepaalde begrippen, zoals maatschap, vereniging, stichtingen en kerkgenootschappen en trusts.

Maatschap – feitelijke zeggenschap – van bijvoorbeeld zes maten: Moet dan geconcludeerd worden dat alle maten feitelijke zeggenschap hebben?

Vereniging - feitelijke zeggenschap. Verenigingen hebben soms veel bestuurders. De NVB gaat er van uit dat het niet de bedoeling kan zijn dat alle bestuurders moeten worden geïdentificeerd en bij verhoogd CDD, geverifieerd.

Vaak hebben stichtingen ook bestuurders die zelf in afgelegen gebieden wonen in het land waarvoor ze het goede doel hebben opgericht, terwijl de wettelijk vertegenwoordiger in Nederland zit. Het is maar zeer de vraag of dit evenredig is.

Stichting en kerkgenootschap. Moeten oprichter, bestuurder en begunstigden etc. in alle gevallen worden bekeken of mag er worden gekozen tussen de bestuurders, de oprichters of de begunstigden?

Verder is onduidelijk wat van een bank verwacht wordt als de begunstigde een entiteit is. Moet er dan gekeken worden naar de UBO's van die entiteit?

Trust. Begunstigden bij een discretionary trust worden pas bepaald bij uitkering. Hoe dient een bank daarmee om te gaan als dit niet zijn eigen klant is, maar in de structuur zit?